

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และมาตรา 22 “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ” ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้บัญญัติกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาตินี้ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสามารถเป็นบุคลากรที่พัฒนาประเทศชาติให้เจริญสืบเนื่องขึ้นไปอีก ทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 1) ได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาค้นคว้าตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ” ซึ่งการดำเนินงานที่บรรลุตามที่วิสัยทัศน์กำหนดไว้นั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็น ประสิทธิภาพของโรงเรียน คือ ความสามารถของผู้บริหารและครู ที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีและมีทัศนคติเชิงบวก สามารถใช้ทรัพยากรและจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับเป้าหมาย รวมทั้งสามารถปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อมที่กระทบทั้งภายในและภายนอก ซึ่งใช้เป็นตัวชี้วัดผลการบริหารจัดการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาและการดำเนินการจัดการศึกษาของครู

จากรายงานการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2558 ได้สรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขึ้นพื้นฐาน(O-NET)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 กับปีการศึกษา 2558 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมลดลง 0.49 ได้ลำดับที่ 61 ของประเทศจาก 185 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ซึ่งจัดว่าอยู่ในกลุ่มดีของการจัดลำดับของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2557 กับปีการศึกษา 2558 พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมลดลง 11.33 ได้ลำดับที่ 137 ของประเทศจาก 182 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งจัดว่าอยู่ในกลุ่มพอใช้ของการจัดลำดับของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงประสิทธิผลของการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในเรื่องความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงว่ายังไม่ดีนัก

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุน (Enabling Technology) การพัฒนาประเทศมาโดยตลอด ที่ได้มุ่งเน้นให้ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐาน ด้านไอซีทีโดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Broadband) กระจายอย่างทั่วถึง เสมือนบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานทั่วไป ประชาชนมีความรอบรู้ เข้าถึงสามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างรู้เท่าทัน อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทเพิ่มขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ประชาชนมีโอกาสรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น และไอซีทีมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559 : 11) จากกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับชีวิตประจำวันของผู้คนมากขึ้นมาก และเยาวชนที่ใช้เทคโนโลยีนี้มากเช่นเดียวกัน ถ้าสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนจะยิ่งเพิ่มพูนประโยชน์ของเทคโนโลยีได้มาก ซึ่งสำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2553 : 2) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้แบบดิจิทัล คือ การผนวกกันของทักษะความรู้และความเข้าใจที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้เพื่อที่จะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีความปลอดภัยในโลกยุคดิจิทัลมากขึ้น

จากงานวิจัยของ บรรณัฐชิน น้ำพอง (2555 : 113-116) ได้ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวก และสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่เป็นตัวทำนายประสิทธิผลของโรงเรียน มี 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านการบริการที่ดี และנגลักษณ์ ใจฉลาด และคณะ (2558 : 1) ได้ศึกษาสภาพและความต้องการพัฒนาสมรรถนะการบริหารการจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารจัดการเรียนรู้

มีการสนับสนุน และกระตุ้นให้ครูหาความรู้ด้วยตนเอง ใช้บทเรียนสำเร็จรูป และใช้เครื่องมือทางการศึกษาที่ผ่านการพัฒนามาแล้วมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน รับฟังความคิดเห็นและนำมาวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา 2) ความต้องการการพัฒนา มีความต้องการความรู้ใหม่ๆ การบูรณาการ ICT มาใช้ในการบริหารงานการก้าวทันต่อเหตุการณ์ ต้องการให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา สอดคล้องกับ มานพ พันธุ์โลกกรวด (2555 : 1) ได้ศึกษาเนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลรูปแบบใหม่ของการศึกษาในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการนำเสนอเนื้อหาเปลี่ยนไปจากหนังสือทั่วไปที่จัดพิมพ์ด้วยกระดาษไปสู่เนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัล ซึ่งมีคุณลักษณะที่ต่างจากหนังสือทั่วไป เมื่อรูปแบบของหนังสือเปลี่ยนไปทั้งโครงสร้างและองค์ประกอบ วิธีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาจากหนังสือทั่วไปเป็นเนื้อหาแบบดิจิทัลนั้นจึงมีความสำคัญเพื่อให้ง่ายต่อการจัดการเนื้อหาและการนำเสนอเนื้อหา การเรียนรู้แบบดิจิทัลจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการศึกษา โดยหนังสือทั่วไปจะลดบทบาทลง โดยเฉพาะเนื้อหาด้านคอมพิวเตอร์ และวิทยาการต่างๆ เนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลจะทำให้ผู้ที่สนใจในเนื้อหาต่างๆ ได้มีความรู้จากเนื้อหานั้นๆ โดยที่ไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนในสถานศึกษา ในอนาคตเนื้อหาการเรียนรู้แบบดิจิทัลจะมีการพัฒนาและการคิดค้นรูปแบบใหม่ๆ เพื่อทำให้มีความสะดวกในการอ่านและทำให้เนื้อหามีความน่าสนใจมากขึ้น

ดังนั้น สถานศึกษาที่มีอำนาจในการจัดการศึกษาควรมีการบริหารการศึกษา ซึ่งหมายถึงกิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายๆ คน ร่วมมือดำเนินการเพื่อพัฒนาให้เด็กเยาวชน ประชาชนหรือสมาชิกของสังคมในทุกๆ ด้านให้มีความสามารถ ทักษะ ทักษะ ค่านิยมหรือคุณธรรม ส่วนในด้านสังคม การเมืองและเศรษฐกิจนั้น ต้องการให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคมโดยกระบวนการต่างๆ ที่เป็นระเบียบแบบแผนทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน (การดี อนันต์นาวี, 2552 : 2) ซึ่งการดำเนินการบริหารการศึกษานั้นก็คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีกระบวนการบริหารจัดการที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การจะประเมินการทำงานเพื่อการพัฒนาได้นั้น ต้องกำหนดสมรรถนะเพื่อระบุถึงพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีสมรรถนะ (Competency) นั่นคือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมส่วนบุคคลที่สร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้และทักษะ ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้โดดเด่นมากกว่าบุคคลอื่น ดังนั้นการศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาจะช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เหมาะสมกับคำว่าผู้บริหารมืออาชีพ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา และสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

เพชรบุรี เขต 2 มากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหาร และสำนักงานเขตพื้นที่ และเพื่อให้โรงเรียนมีประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลที่ดีจากการบริหาร สถานศึกษาของผู้บริหารและสำนักงานเขตพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา) ที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 1,167 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร และครู ในโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา) ที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 1,167 คน โดยใช้ตารางสำเร็จของเคร์จซี่

และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน วรณี แกมเกตุ, 2555 : 287) ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร 97 คน และครู 194 คน รวมทั้งสิ้น 291 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแนวคิดที่แสดงถึงสมรรถนะผู้บริหาร จำนวน 9 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาตนเอง 2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 4) การบริการที่ดี 5) การทำงานเป็นทีม 6) วิสัยทัศน์ 7) สัมพันธชุมชน 8) การสื่อสารและแรงจูงใจ และ 9) การวิเคราะห์สังเคราะห์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา ที่ผู้วิจัยได้ใช้สังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแนวคิดที่แสดงถึงประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา 4 ด้าน ดังนี้ 1) นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี 2) นักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล 3) นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ และ 4) นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยในครั้งนี้มีการกำหนดขอบเขตด้านระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ได้แก่ ปีการศึกษา 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 หมายถึง หน่วยงานการศึกษาที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษา และส่งเสริมการศึกษาขั้นพื้นฐานในส่วนภูมิภาคของจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านลาด อำเภอท่ายาง อำเภอแก่งกระจาน และอำเภอชะอำ

โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมส่วนบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) การพัฒนาตนเอง 2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 4) การบริการที่ดี 5) การทำงานเป็นทีม 6) วิสัยทัศน์ 7) สัมพันธชุมชน 8) การสื่อสารและแรงจูงใจ 9) การวิเคราะห์สังเคราะห์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การพัฒนาตนเอง หมายถึง การหมั่นศึกษาค้นคว้าหาความรู้ จากการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน หรือสืบค้นจากเทคโนโลยีต่างๆ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและด้านการใช้ภาษาอังกฤษ และยังสามารถรวบรวมความรู้ที่ได้อย่างเป็นระบบ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี
2. การพัฒนาศักยภาพบุคลากร หมายถึง การวางแผนเพื่อพัฒนาบุคลากร โดยการให้คำปรึกษา คำแนะนำ ช่วยแก้ปัญหา และการจัดการอบรมหรือส่งเสริมการอบรมพัฒนาตนเองของบุคลากร การจัดศึกษาดูงาน และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการทำงาน รวมทั้งมีการติดตามนิเทศ ตรวจสอบการปฏิบัติงาน เพื่อที่จะสามารถมอบหมายการทำงานให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การดำเนินงานที่มีการตรวจวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์ อีกทั้งยังกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน โดยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู นักเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษา
4. การทำงานเป็นทีม หมายถึง การมีความสัมพันธ์อันดี ร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนการทำงานของเพื่อนร่วมงาน แสดงบทบาทได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม สามารถปรับตัวให้เข้ากับทุกสถานการณ์ ความเป็นประชาธิปไตยและมีการบริหารแบบมีส่วนร่วม
5. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ หมายถึง สามารถวิเคราะห์สภาพปัญหา โดยนำความรู้จากเทคโนโลยีมาแยกประเด็นเป็นส่วนย่อย แล้วจึงรวบรวมประเด็นต่างๆ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาคำเนินการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ
6. วิสัยทัศน์ หมายถึง การกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และรายละเอียดของพันธกิจที่ชัดเจน โดยวิเคราะห์จากจุดแข็ง จุดอ่อน วิฤต และโอกาสของสถานศึกษา เพื่อกำหนดขอบข่ายงานที่ต้องการจะดำเนินงานไปสู่จุดหมายปลายทาง
7. การบริการที่ดี หมายถึง การที่ผู้บริการเต็มใจ ตั้งใจ ในการบริการตามความต้องการของผู้รับบริการ และสำรวจความพึงพอใจในการรับบริการของผู้บริการ พร้อมนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการบริการที่ดีต่อไป
8. สัมพันธชุมชน หมายถึง การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก กรณีเครือข่ายภายใน เช่น สร้างความสัมพันธ์และการปฏิบัติที่สนับสนุนต่อการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน กรณีเครือข่ายภายนอก เช่น การเข้าร่วมสัมมนา การร่วมในสมาคม เครือข่ายระหว่างโรงเรียน การทำงานร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน โดยการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

9. การสื่อสารและแรงจูงใจ หมายถึง มีความสามารถในการสื่อสารและจูงใจผู้อื่น ด้วยการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร เพื่อช่วยให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย สามารถจูงใจให้ผู้อื่น เห็นตามได้

ประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา หมายถึง ความสำเร็จของการปฏิบัติงาน ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความสามารถของผู้บริหารและครูที่จัดการเรียนรู้แบบดิจิทัล ส่งผลให้ นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี สามารถสร้างองค์ความรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีความเป็น พลเมืองดิจิทัล 1) นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี 2) นักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล 3) นักเรียน สามารถสร้างองค์ความรู้ 4) นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี หมายถึง นักเรียนสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีใน การทำงาน เพื่อเสาะหาข้อมูลและสามารถนำเสนอข้อมูลที่สืบค้น เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาได้

2. นักเรียนมีความเป็นพลเมืองดิจิทัล หมายถึง การจัดการข้อมูลส่วนตัวของตนเอง ได้อย่างปลอดภัยในโลกดิจิทัล ไม่ละเมิดสิทธิและทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น มีการปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมออนไลน์ในเชิงบวก

3. นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ หมายถึง การวางแผนและดำเนินการสร้าง องค์ความรู้ โดยเลือกใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างสรรค์และผลิตองค์ความรู้ใหม่ สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ มาแก้ไขปัญหาได้

4. นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง การสร้างสร้งงานเป็นทีมเพื่อ แก้ไขปัญหาต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือที่หลากหลายทำความเข้าใจและเรียนรู้ร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันกับการทำงานแบบมีส่วนร่วม และให้คุณค่ากับแต่ละคนที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

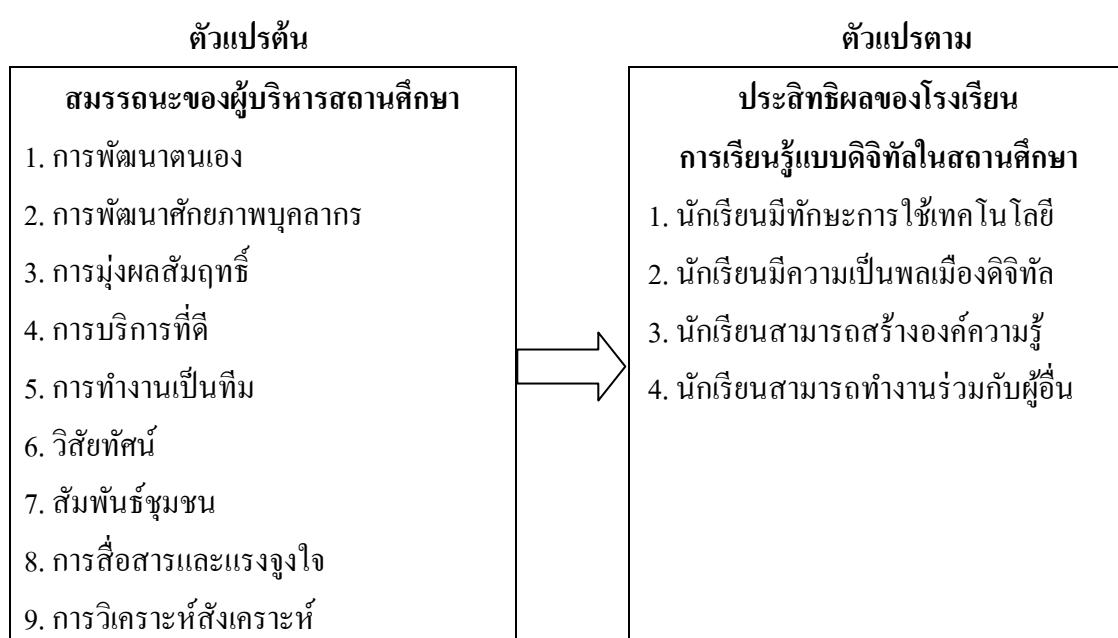
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยจำแนกเป็นตัวแปรต้นและตัวแปรตามดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแนวคิดที่แสดงถึงสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 จำนวน 9 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาตนเอง 2) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร 3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 4) การบริการที่ดี

5) การทำงานเป็นทีม 6) วิสัยทัศน์ 7) สัมพันธชุมชน 8) การสื่อสารและแรงจูงใจ 9) การวิเคราะห์ สังเคราะห์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ สังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแนวคิดที่แสดงถึงประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัล ในสถานศึกษา จำนวน 4 ด้าน ดังนี้ 1) นักเรียนมีทักษะการใช้เทคโนโลยี 2) นักเรียนมีความเป็น พลเมืองดิจิทัล 3) นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ และ 4) นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากแนวคิดที่ใช้ในการกำหนดเป็นตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ผู้วิจัยได้นำมากำหนด เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

2. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเอง
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลการเรียนรู้แบบดิจิทัลในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาให้ดียิ่งขึ้น